

Nieuwsbrief, jaargang 20, nr. 3, februari 1999

Inhoud:

Redactie, Voorzitter, Beverbabbels, Hordenieuws, Troepraat 1, Troepraat 2, Australië, Stamgezwam, de Pen

van de Redactie

(door: de Redactie)

Hallo trouwe lezers,

En hier zitten we dan alweer in het jaar 1999. En over een jaar zitten we al in... Nee, daar gaan we het nog maar niet over hebben. Inmiddels draait elke speltak weer op volle toeren en zijn er de nodige activiteiten geweest. Kerstviering, Nieuwjaarsdiner, boerenkoolmaaltijd, van de laatste staat een verslag verderop in deze editie. Het Nieuwjaarsdiner is ook altijd een hele happening. Een mannenstam die een driegangen menu in elkaar flanst. (ik wed dat ze dan toch de aanwezigheid van het vrouwelijke geslacht missen, maar dat zullen ze nooit toegeven) In ieder geval smaakte het prima en was er voldoende keus. Chapeau, zoals Mart Smeets zou zeggen. Mart Smeets, hoe kom je daar nou bij? Wel hierom, er zit een enorme schaatsfan achter de PC en zoals een ieder wel weet, is er dit weekend het W.K. schaatsen. Heeft nergens iets mee te maken maar is de verklaring van het woord chapeau.

Maar goed, er staat genoeg op het padvindingsprogramma. De nachthike van de stam, de HIT tijdens de Paasdagen, N.P.K. is nog te ver weg om over na te denken. Eerst deze activiteiten afwerken en overleven.

En natuurlijk staat er volgende week zondag nog een belangrijke gebeurtenis op stapel, en wat is dat dan, mannen?. Jawel, Valentijnsdag. Wie, wat, hoezo. Nou, de bedoeling is dat je je stille liefde, een leuk scoutingvrouwtje in dit geval, een kaart stuurt zonder afzender. En dan geen kaart van 'groet'n uut Assen', maar een romantische kaart. En als je het goed gespeelt hebt, krijg je een reactie en anders volgend jaar opnieuw proberen. Ach, zo af en toe zijn een paar leuke tips altijd handig bij een mannenclub.

Wat ons opviel tijdens het in elkaar draaien van deze Nieuwsbrief, is de lengte van de stukjes. Hebben we eindelijk iedereen zover dat er op tijd stukjes in worden geleverd, is de lengte weer niet goed. Flauw hè. Maar het zou wel prettig voor ons zijn anders doen we niets anders dan plaatjes zoeken om de pagina te vullen, en dat kan toch ook niet de bedoeling zijn. Jullie beleven altijd zoveel wilde, spectaculaire avonturen en daar zouden wij graag iets van willen zien. Oftewel:

BELEEF, BEWAAR, BESCHRIJF EN ZET JE AVONTUREN OP SCHIJF !!

van de Voorzitter

(door: Martin Velthuisen)

Lezers van de Nieuwsbrief,

Het grote voordeel van laat inleveren van kopij is, dat je net wat beter kunt aansluiten bij de actualiteit. Zo kan ik u in deze Nieuwsbrief bijvoorbeeld berichten, dat de boerenkoolmaaltijd, traditiegetrouw verzorgd door de PL's en APL's van de verkenners, drukbezocht was. Het verkennerslokaal was leuk versierd, en met het stro op de vloer was echt een aparte sfeer gecreëerd. Jammer dat juist door dit stro de open haard niet gebruikt kon worden, want het was best fris. Flink dooreten dus, dan kreeg je het vanzelf warm.

Na de maaltijd is de ouders gevraagd naar hun wensen ten aanzien van het vervoer van de kinderen naar het NPK in de Marnewaard en terug. Dezelfde vraag was op hun ouderavond ook al voorgelegd aan de ouders van de welpen. Er lijkt zich een voorkeur af te tekenen voor georganiseerd vervoer boven zelf rijden, maar we wachten nog even de reacties van de verkenners-ouders af. Voor het vervoer van het materiaal wordt een beroep gedaan op de mannen van defensie.

Naast het NPK zitten ook de HIT, het jubileum en het zomerkamp er weer aan te komen. Vooral de laatste twee vragen nogal wat tijd. Het is, kortom, weer een drukke tijd. Maar dat geldt tegenwoordig voor iedereen, dus daarmee vertel ik u niets nieuws. En met deze constatering besluit ik om het hier maar bij te laten.

Beverbabbels:

(door: de Bas, Hilde, Ilse en Monique)

Hallo allemaal,

Hier zijn we weer met een stukje voor de nieuwsbrief. Er is weer heel wat gebeurd bij de Bevers. Als ik het me nog goed kan herinneren, stonden we de vorige keer op het punt om kerststukjes te maken, voor het AZC in Hooghalen. Laten we daar ook maar weer beginnen dan. Het begon voor de leiding al om tien uur 's ochtends, wat over het algemeen voor een zaterdag als vroeg gezien mag worden. Spullen ophalen bij Intratuin, die deze actie voor ons sponsorde. Die paar spullen werden al gauw veel spullen, waar we wel even mee uit de voeten konden. Gelukkig had Ilse haar automobiele de luxe bij zich zodat alles in één keer naar de Houtlaan kon. Om 14.00 uur hadden de kinderen al door dat er iets anders ging komen als anders. Door de grote inzet van een aantal zeer fanatieke ouders, met rijbewijs, konden we om 14.45 uur al op pad met 80 !!! kerststukjes, die gemaakt zijn door de bevers en de welpen. Eenmaal in Hooghalen, kreeg de portier (die van niets wist) de schrik van z'n leven. Want wat moet je nou doen als er een kleine 20 auto's voor je poort staan, die je er volgens de regels niet in mag laten. Je kan ze natuurlijk ook niet op de doorgaande weg al het verkeer laten blokkeren, dus werden de regels even ontweken. Na een klein half uurtje wachten konden we onze kerststukjes weg brengen die overal met veel dank werden afgenomen, door plezierig verraste bewoners.

Dit hebben we dus achter de rug, maar dit is nog niet alles. We hebben onder leiding van Hilde nog even lekker geknutseld. Dit bestond uit het ecoline spetteren, wat weer werd gevolgd door een zwerf-wandeltocht, over eigenlijk niet bestaande paden in het bos. Waar we nou mee geëindigd zijn, was de spectaculaire vossenjacht, die ook samen met de welpen werd georganiseerd. Het was een ontzettend leuke en drukke opkomst, midden in de stad met de opening en alles erop en eraan. Er werden mooie duidelijk afspraken gemaakt met de kinderen, onder andere dat de kinderen niet in de winkels mochten komen. Arjen (voormalig welpenleiding) kwam met het opbeurende bericht, dat er

wel drie vossen in de Vanderveen zaten, met gevolg dat er naast drie vossen ook zo'n 20 kinderen rond liepen in de winkel. Het is daar vast nog nooit zo druk geweest.

Het is nu de bedoeling dat er een aantal Bevers geïnstalleerd worden, maar ja, dat moet nog gebeuren, dus daar beginnen we de volgende keer weer mee.

Alle ouders hartelijk bedankt voor jullie hulp tijdens de grotere opkomsten!!

Hordenieuws

(door: de welpenleiding)

Horde...

Natuurlijk hebben wij ook dit maal weer een hele horde hordenieuws. Nou moet ik zeggen dat horde op zich niet nieuw is. Al jaren wordt er tijdens opkomsten horde geroepen. En het getuigt van een zekere mate van onnozelheid dat de leiding denkt dat dit geroep de welpen ooit stil zal krijgen. Maar ondanks dit gebrek zijn wij er toch weer in geslaagd een aantal leuke activiteiten te ondernemen.

Ik zal beginnen met een middag waarin wij door het noodweer gedwongen waren om (naast het stampen in plAssen) ons binnen te vermaken. En dat dit kan is wel gebleken. Het was een middag vol in-door-basketbal, in-door-blik gooien en zelfs in-door-skiën. En dit laatste was zo'n succes dat er plannen zijn ontstaan om binnenkort met de welpen richting Aspen af te reizen. Maar dit plan is nog in een pril stadium en we zijn nog steeds op zoek naar sponsors.

Een andere activiteit die wel even de aandacht verdient is de vossenjacht. Die middag was het in het centrum van Assen niet veilig. En als er nou gewoon echte vossen rondliepen dan was dat noch niet zo erg. Maar de stad werd geteisterd door dakloze dakdekkers, vieze schoonmaaksters, fotogenieke toeristen en ideaallose hippies. Daar moest met harde hand tegen worden opgetreden. En dit was voor de bevers en welpen niet te veel gevraagd. Een geslaagde middag die afgesloten werd met een potje beren over de volle lengte van het Koopmansplein. Een uur lang was dit plein puur J.P.G., en iedereen die erop durfde te komen had een probleem.

Verder hebben we nog een middag broodjes gebakken. Het resultaat, waar bakker Bootsma jaloers op was geweest, werd onder het genot van een kopje thee verslonden. Het recept is geheim en te koop.

Dan wil ik nu nog even speciaal de aandacht vestigen op de heer Stefan Jager. Deze jonge man is namelijk de eerste welp die aan alle eisen voor de eerste ster heeft voldaan. En omdat zo'n blinkende ster op zijn das een zekere mate van respect afdwingt zijn ook andere welpen hard aan het studeren voor deze onderscheiding.

Dan wil ik nog even wat zeggen over wat er komen gaat. Natuurlijk gaan we elke zaterdag gewoon door met onze activiteiten. Wat die activiteiten precies zullen zijn mag ik, met het oog op mijn zwijgplicht, nog niet zeggen. En dan heb ik eigenlijk al te veel gezegd.

Verder zijn de voorbereidingen van het NPK al in volle gang. Uit betrouwbare bronnen heb ik vernomen dat er goud ligt in de Marnewaard. En omdat die rommel daar niet thuis hoort, lijkt het me een goed idee om dat er binnenkort maar uit te halen. Geen eenvoudige klus, want het gespuis en geteisem ligt overal op de loer.

Tot slot nog even iets over het zomerkamp: het wordt leuk.

Troepraat 1

(door: Gijsbert Rispens)

Beste Scouts en Scoutingvrienden,

Een nieuw jaar is inmiddels begonnen. We hebben het oude jaar afgesloten met een kerstprogramma en/of poolkamp en we maken een frisse start in het nieuwe jaar door te gaan zwemmen in de Smelt. Dit was een leuk programma, maar helaas kwamen wij als leiding geradbraakt thuis, omdat we als levend klimrek werden gebruikt. De opkomst erna kan ik weinig van vertellen, i.v.m. mijn afwezigheid, maar het was iets met papier en vliegtuigjes. Vorige week hebben we blijdes gebouwd, dit zijn een soort grote katapults. Hoewel de inzet groot was, waren er helaas geen goed werkende blijdes bij.

Zaterdag 30 januari is de traditionele boerenkoolmaaltijd, georganiseerd door het kader, de PL's en APL's. Het thema was het wilde westen. Inmiddels hebben we ook weer een vergadering gehad over het NPK. Ons thema is dit jaar televisie, en wij zijn de beursberichten.

Zaterdag 20 februari en 3 april hebben wij geen opkomst, i.v.m. de vakantie en de HIT.

Troepraat 2

(door: Rob Drijver)

Eerste opkomst nieuwe jaar

Vandaag was het de eerste opkomst van het nieuwe jaar en we gingen vandaag zwemmen. De bestemming om te gaan zwemmen was dit keer niet Nooitgedacht maar de Smelt. Ik vroeg me af of dat allemaal wel uitkon, vanwege de dure prijzen van dhr. Van de Most. Maar we hadden vast groepskorting zodat het hele feest wel door kon gaan. Toen we daar waren mochten we eerst nog een uur wachten op Marcel (vanwege de boodschappen e.d.). Gelukkig vroor het niet dus konden we rustig blijven staan bij de ingang van de Smelt. Eenmaal binnen zagen we dat alles (nou ja, bijna alles) was veranderd, echt supercool. In het zwembad zelf begon de grote pret, lekker opstoppingen maken in de glijbaan. Alwaar de blauwe plekken de normaalste zaak van de wereld zijn. Het jammere van een opstopping is, dat je van die kinderen hebt die, als ze zo'n opstopping zien, direct naar de badmeester gaan en zeggen: 'Badmeester, ze maken een opstopping in de glijbaan'. En dan is zo'n badmeester ook nog zo gek om daar op in te gaan en maar even te gaan kijken. Maar natuurlijk waren er ook nog andere leuke dingen in het zwembad zoals de meiden. Waar Koen ook even z'n macholook heeft laten zien en werkte dat ook nog? Nou ja...

Verder hebben we ook nog paardje gereden in het golfslagbad en sommigen hebben zo'n heerlijk kruidenbad genomen waarna je weer heerlijk fris ruikt, nou ja, eventjes maar want enkele minuten daarna spring je toch weer in het zwembad met chloor. Voor de rest was het een leuke middag waarbij je met rode ogen weer thuiskwam.

Opkomst 16 jan. 1999; de vliegtuigjesvouwmiddag

Het was dit keer na de vorige week een normale opkomst, De leiding had een leuk programma bedacht maar dat kon niet doorgaan omdat het buiten zo plensde. Dit keer hadden we maar één leiding nl. P.J. (voor de buitenstaanders Pieter Jan). En die had bedacht om maar even wat papier mee te nemen en originele vliegtuigjes te gaan vouwen. Er waren verschillende soorten ontwerpen, straaljagervormen, straaljagervormen en straaljagervormen. Maar er waren ook hele platte met brede vleugels, dubbeldekkers, triodekkers en kwartdekkers. Maar jammer genoeg deden ze het niet allemaal. De één belandde in een plas, de ander vloog tegen P.J.'s kop aan en de ander vloog over de bosjes. Daarna zijn we gaan sluiten, en hoop ik, heerlijk gegeten.

Opkomst 23 jan. 1999

Vandaag hadden we drie leiding, nl. P.J. (inmiddels is nu wel algemeen bekend wie er onder deze initialen schuilt, red.), Wim en Gijsbert. Deze drie jochies c.q. heren (zo stond het toch op papier Rob) hadden bedacht om een katapult te gaan maken, nee niet zo'n klein maar zo'n hele grote, tussen twee bomen. (er stond nog een tekening bij maar helaas kan dit niet verwerkt worden). We werden in vier groepen verdeeld, de drie leiding bij elkaar en de andere verkenners werden ook verdeeld. De meesten pasten wel op elkaar maar of ze het allemaal deden was nog de vraag. De ene had een superlange paal en de ander had maar eenkleine paal waarop iets kon worden weggeschoten. Toen ze klaar waren werden ze uitgeprobeerd op hoever ze konden schieten. De ene schoot met katapult en al weg en bij de ander brak de paal die de katapult moest tegen houden. Die van de leiding deed het ook niet, wat je toch wel zou verwonderen want Gijsbert had een mooi paaltje gemaakt om de katapult tegen te houden. Maar zie, Gijsbert maakte het paaltje te laag zodat het geen ene malle moet hielp en de katapult belandde dus mooi op de grond met bal en al. Maar er was nog eentje over, en wel die van Koen (is dat Koen van die meisjes? Red.). En die deed het ook nog, wat je al helemaal niet zou verwachten. Hoever die heeft geschoten weet ik niet precies, maar ver zal het niet zijn geweest. Het was wel een lollige middag.

0 jan. 1999; Boerenkoolfuif

De kaderleden moesten al om 10.00 beginnen met aardappelen schillen. Nou, dat ging weer lekker, elke keer als er weer een aardappel klaar was werd die weer keihard in de pan gegooid zodat alles er uit spatte.

Toen we uiteindelijk 40 kilo aardappelen hadden geschild werden de taken verdeeld. Alles werd goed en snel gedaan. Op een gegeven moment toen Joost, Erik en ik klaar waren met het versieren van de verkennersruimte mochten we 1,5 uur spijkers trekken. Wat een leuk werkje. Gelukkig konden we bij Gijsbert snacks bestellen dus hebben we dat met z'n allen gedaan. (behalve Joost) Toen het eten klaar was en de toren met verlichting en alles er op en er aan kaar was, was het binnen de kortste keren 17.45 en kwamen de eersten al. Het was erg gezellig die maaltijd alleen was er te weinig worst. Nou ja, te weinig, er werden meer mensen meegenomen dan doorgegeven was. En ja hoor, wij kregen weer geen worst maar dat bederfde de pret voor geen kanten. Na de maaltijd was er koffie en thee voor de ouders. Toen uiteindelijk iedereen weg was moesten wij alles nog opruimen. Gelukkig duurde dat niet zo heel lang, om 21.30 hadden we al het stro mee naar buiten genomen en in de fik gezet. (wat was dat een hoog vuurtje) Rond 21.45 gingen we naar huis.

Helaas, bovengenoemde 'ik' is vergeten zijn naam onder het stukje te zetten. Het gaat in ieder geval om een verkenners van het mannelijke geslacht, lid van de Johannes Post Groep in Assen. Bij deze bedankt voor het stukje, de Redactie.

Rowannieuws

(door: Edwin Bulthuis)

Pietepeuterig stukje van de rowans...

Bij de rowans zijn we bezig om ons verblijf te vernieuwen en een ander kleurtje te geven. Dit natuurlijk leek simpel maar schijn bedriegt. Toen we een maal bezig waren leek er geen einde aan te komen en dus zijn we tot op heden nog niet klaar...

Dus zijn we bij elkaar gekomen om het probleem op te lossen. We hebben toen besloten om er een zaterdag voor uit te trekken en om 10 uur 's morgens te beginnen en het dan in een keer af te maken.

Dit was het dan weer.

Reizen door Australië

(door: Peter & Marco)

Richting Zuiden...

Jaja mensen, het is inmiddels al weer februari van het jaar 1999! Wat vliegt de tijd toch ongelooflijk snel; zeker als je een jaar lang een feestje aan het vieren bent zoals sommige mensen deze reis noemen!! Iedereen weer een goed uiteinde van het jaar meegemaakt en heerlijke kerstmaaltijden? De meesten van jullie vast wel. Hier in Perth was het een kerst zoals een kerst helemaal niet is! Zon en op het strand liggen met een 'eski' (koelbox) vol met 'VB-tjes' (native biertje).

De kerstdagen brachten we hier door met een heel stel Ierse lui die we in Perth ontmoet hebben. Zij huurden al twee maanden een huis en dat was dus een perfecte plek om de kerst door te brengen! Met deze Ieren hebben we zo'n twee weken opgetrokken. Het merendeel van die tijd brachten we bij hun thuis door. Na een aantal maandjes kamperen was het best wel weer heerlijk om gewoon weer eens in een bank te hangen en lekker met je linkerhand de afstandsbediening te bedienen en met je rechterhand de flesopener!!

Na de kerstdagen met een heerlijk kerstmaal met kalkoen uit eigen oven doorgemaakt te hebben was het 'New Years Eve'. Hoe we het ook uit probeerden te leggen aan die Ieren dat het eigenlijk oudejaarsavond was en geen nieuwjaarsavond; onbegonnen werk! We gingen in ieder geval met z'n allen naar een tof strand. Vanuit het strandcafé kon je de live-muziek over het hele strand horen. Goede sfeer, erg druk en om middernacht was er onverwachts een groots vuurwerk. Tja en als het nieuwe jaar dan begonnen is moet je volgens de traditie gaan voor de 'skinny dip' he? En dat deden we dus ook. Na het goede voorbeeld gegeven te hebben volgden nog een groot aantal mensen en het strand was toen bijna naaktstrand te noemen...

Nou, naast deze plezierige avonturen van de laatste tijd hebben we ook weer twee weekjes gewerkt. We deden hetzelfde werk als we in Melbourne deden, maar hier was het duidelijk minder succesvol. Kut dus eigenlijk (maar dan ben ik wel heel eerlijk!). We gaan dus wat anders zoeken. Morgen (zondag) vertrekken we richting het zuiden van West-Australië om daar ergens wat fruitjes te gaan plukken ofzo. We zien wel hoe het zal gaan. Het echte avontuur gaat in ieder geval zeker komen, want we zijn simpelweg geld nodig; bigtime!

We verlieten Perth al weer bijna vier weken geleden omdat we geen zin meer hadden in het werken voor Optus en gewoon weer eens aan een 'change of territory' toe waren. We gingen zuidwaarts, richting Bunbury. Aldaar aangekomen kwamen we per stom toeval Jos en Quirine weer tegen die we ook al ontmoet hadden op de camping in Fremantle (vlak bij Perth). Tof natuurlijk om hun weer te zien en met z'n vieren zijn we twee dagen daarom met de dolfijnen in Bunbury wezen zwemmen. Ja inderdaad, dolfijnen. Fantastische beesten! Er was een plek waar ze zo'n beetje elke dag naar terug komen, maar of dan nu om zes uur 's ochtends is of zes uur 's avonds, dat kan niemand je vertellen.

Uren dus op zo'n strand zitten wachten en op een bepaald moment zie je in elke golf een dolfijn... denk je. Dit schoot dus niet op. Bij het 'Dolphin Centre' kon je ook voor 15 dollar mee op een boot die de dolfijnen in de baai opzocht. Op die manier kreeg je dus veel sneller de dolfijnen te zien. Maar ja, 15 dollar per persoon... we zijn natuurlijk wel Nederlanders hè? Wij dus met z'n allen kijken waar die boot vol met Japanners eigenlijk heen ging in de baai. En ja hoor, recht op z'n doel af... en vlak aan de kant zo te zien! Wij dus de wagen in en een aantal wegen verder lang de baai proberen om te kijken of we op de gewenste plaats uit konden komen. En ja hoor, wederom 'no worries' en al zeker 'no drama's!' We kwamen uit bij een soort van brede doorstroming van de zee naar een meer inlands gelegen zout meer. De breedte was zeker 100 meter, maar aan de andere kant van het 'kanaal' kon je dolfijnen al zien. Wij dus ter plekke kleding uit en die kant op zwemmen. Er stond een behoorlijke stroming, maar over het algemeen was het goed te doen ('no worries' moeder!) We zagen de dolfijnen inderdaad van een afstandje van zo'n twintig meter. We zwommen wel wat het water in, maar ze kwamen helaas niet dichtbij.

De volgende dag gingen we wederom naar dezelfde plek. Weer dat kanaal over zwemmen en toen probeerden we een trucje dat we de vorige avond van een Australiër gehoord hadden; twee stenen onder water tegen elkaar aan klappen... En 'shit yeh', 't werkte. Je zag die rugvinnen van die beesten bijna direct van richting veranderen en al snel hadden we een groep van een stuk of vijftien dolfijnen vlakbij ons zwemmen en maffe trucjes uithalen. Dit was echt heel gaaf om van zo dichtbij te zien. En het mooiste was nog wel dat er zo'n schip van met die 'betaal-maar-15-dollar-japanners' de beesten van een metertje of vijftig afstand moesten bekijken!

Nou goed, dat was dus Bunbury. Werken, daar kwamen we eigenlijk voor naar het zuidwesten van West-Australië. Wij dus naar een plaatsje waar veel fruit geplukt werd. Daar kregen we echter te horen dat het seizoen laat was dit jaar en derhalve dus nog niet gestart was.

Maar o.k. 'no drama's' dan gaan we toch gewoon een weekje rondreizen door deze hoek van West-Australië? Zo gezegd, zo gedaan en gewoonweg een top-week gehad. Kamperen deden we zo goedkoop mogelijk. Dat was ook niet zo moeilijk hier want dit deel van Australië bestaat voor een groot deel uit enorme bossen. Enorme Karri-bomen bossen... En net als in Nederland heb je hier ook van die kampeerplaatsen waar alleen een vuurplaats en een plee is. Voor dergelijke plaatsen hoef je helemaal niets betalen! Ideaal dus.

Na dit weekje rondreizen was het toch wel weer tijd om wat geld te gaan verdienen. Terug dus naar die plek waar veel plukwerk was. Wij een paar boeren bij langs en ja hoor; kom morgen om 06.00 uur. Oké. De job was goed de appelbomen inspecteren en de zware takken met appels uitdunnen. Het kwam er dus op neer dat je niet al die kleine appeltjes groot kunt laten worden omdat daar simpelweg geen ruimte voor is. Ruimte maken dus voor een paar om te overleven en de rest verwijderen; spannend hè? De rest van de week begonnen we om 05.00 uur en werkten we door tot een uurtje of drie 's middags. 10 uren per dag dus en dat voor zes dagen lang. Simpel werk, absoluut niet zwaar, maar absoluut wel saai! Maar hé; 't verdient hè?

Wij zijn maar weer eens op reis. Het werk zit er weer even op. Marco heeft een dikke enkel, en bij de boer waar we werkten was geen werk meer. Vanochtend nog wel even heen geweest om de financiën te regelen. Daarna maar besloten om alvast een stukje richting Darwin te reizen. Zodat de enkel wat kan rusten. Morgen is het hier 'Australia day'. Dit schijnt de gaafste dag van Australië te zijn. Veel vitamine B (bier) en vuurwerk, we zijn benieuwd. Verder gaan we vandaag nog wat zakelijke dingen regelen om dan overmorgen weer op reis te gaan.

Na 'Australia day' in Perth te hebben doorgemaakt en te hebben gelogeed bij vrienden in Fremantle zijn we weer terug naar Bunbury. We hadden in Perth een lijst met plukplaatsen in Australië gekregen. Deze hadden we gebeld en er bleek geen werk voorhanden te zijn. Dus na super spectaculair vuurwerk in Perth met helicopters, speedboten en vuurwerk vanaf de hoge kantoorgebouwen in het centrum, hebben we de auto maar weer gepakt en terug naar het zuiden...

Voor zover weer even een update ! Tot later in de volgende nieuwsbrief en bezoek ook onze homepage voor foto's en nog meer verhalen: <http://www.fly.to/australia>

Catch 'ya later!

Marco & Peter

Stamgezwan

(door: PalinG)

Nog één jaar...

Heeft u dat nou ook wel eens...dat u een verjaardag viert en denkt "Gezellig, maar ik mis iets?". De stam in ieder geval wel. Datum: 5 december. Plaats: Houtlaan. Weet u wat 't was... dat die oude baas niet op elke fuif die voor z'n 100-zoveelste verjaardag gevierd wordt komt opdagen kan ik best begrijpen. De man wordt er ook niet jonger op, maar dat ie helemaal niets van zich heeft laten horen vind ik jammer. We hadden nog wel een gezellig haardvuurtje voor 'm gestookt en koek en pepernoten voor 'm gebakken. Oké niet alle peperkoeken waren even kuis en sommigen waren wel erg donker (zeg gerust zwart), maar de stemming zat er aardig in. Dat laatste kwam waarschijnlijk doordat de samenstelling van de opkomst bestond uit 50% 'van-den-Berg', 33,33% 'Timmer' en 16,67% 'Kauw'.

Gelukkig werden we rond die tijd verrast met berichten over een 'kleine' verbouwing van het Stamhol. Deze kleine verbouwing is (gelukkig voor mij) groter uitgevallen dan de bouwtekeningen, want die waren op schaal. U bent allen welkom om op een zaterdagmiddag eens te komen kijken naar het schuurtje dat is verrezen in het Stamhol. Noeste arbeid van met name de 'AVD Catering' heeft een prachtige hangplek voor jongeren (18+) opgeleverd. Eindelijk waardering voor de niet-kleine medemens. Ik ben zeer tevree. Eén ding vind ik jammer, heel jammer... Er is (nog) nooit een officiële doop met een gratis fustje vla georganiseerd. Ideetje?

Veel van u hebben wellicht al geconstateerd dat de boven beschreven hangplek ook uitstekend voldoet aan de behoeften van oudere-jongeren (40+?!). Op 9 januari heeft de stam (en u ook?) genoten van een Europees zijstapje met het traditionele Nieuwjaarsdiner. Wat mij betreft: Leve de organisatoren!

Nu heb ik ook vernomen dat een (slapend) lid van de stam (R.P.) als vreemde hobby een kalf in huis genomen heeft. Het kalf, door de kenners ook wel 'Mastino' genoemd (?!), is speels, kindvriendelijk, zinnelijk en bijtgraag... Misschien een ideetje voor 'AVD Security'?

Och, ik zit vol ideeën. Zo ook de 'AVD Truck Service', onderhoudsmonteurs Boels en Nike zijn onder begeleiding van Dick fijn aan het knutselen geslagen aan de 'AVD Mobiel'. De Daf had een winterdepressie. Hij was energieloos en liet zijn achterste rammelen. Twee nieuwe accu's en enig hak-, zaag-, schuur- en laswerk hebben wonderen verricht. Het beestje is snel herstellende, de revalidatie kan nog enkele weken duren, maar dat is mooi op tijd om zo tijdens de Hit en nogmaals tijdens het NPK te 'pieken'.

Geef die pen 'ns door...

(door: Frank Huising)

Hallo, mijn naam is Frank Huising,

Deze rubriek is al een aantal jaren in de nieuwsbrief aanwezig. En sinds de introductie heb ik deze pen altijd kunnen ontlopen. Maar nadat deze rubriek even doodgebloed was heeft de redactie blijkbaar gemeend dat deze er toch weer moest komen. Op het prikbord zie ik het staan. Laten we eerst wat recht zetten. Ik ben niet groepsleider maar groepsbegeleider. Ik zie nu al lezers denken wat is dat nu een groepsbegeleider? Dit is niet eenvoudig te omschrijven en dus heb ik de definitie van scouting Nederland maar even opgezocht.

De definitie van Scouting Nederland luidt als volgt: De groepsbegeleider is een persoon die speciaal in de groep is aangesteld om een goede onderlinge communicatie te bevorderen. De samenwerking tussen en in leidingteams bevordert en stimuleert.

Dit bovenstaande probeer ik dus op dit moment binnen de JPG te doen, eerst samen met Mathilde Doornbos maar zij is er helaas per 1 januari 1999 mee gestopt. (Mathilde bedankt voor je inzet van de afgelopen jaren). Voor velen binnen de JPG ben ik natuurlijk geen nieuw gezicht. Al vanaf mijn zevende heb ik vele zaterdagdagen rond gelopen aan de Houtlaan. De laatste jaren als verkennersleiding dit heb ik met veel plezier gedaan maar door mijn verhuizing naar Zwolle kon ik dit helaas niet meer doen.

Na een jaar rust kon ik niet geheel zonder zaterdagmiddag besteding en JPG zag in mij wel een groepsbegeleider, een functie die iets meer op de achtergrond ligt en niet vereist dat ik elke zaterdag aan de Houtlaan aanwezig ben, hoewel ik wel probeer regelmatig aanwezig te zijn.

In het gewone leven ben ik in Zwolle werkzaam als Quality Engineer bij Abbott Laboratories. Dit bedrijf maakt baby- en sondevoeding.

Om het geheel nog even compleet te maken:

Samenwonend, geen kinderen, niet in bezit van auto, wel rijbewijs, geen huisdieren, andere hobby volleybal, lezen is ook wel fijn, favoriete tv-programma: Willem Wever; favoriete film; The game; vakantie: kamperen, wandelen.

Nu het leukste onderdeel van dit artikel, ik geef de pen door aan de materiaalbeheerders Atze en Johan en wil graag weten wat hun favoriete tandpasta en kleur tandeborstel is.
